

θνησκον χάριν αὐτῆς. Τὴν μνημὴν τῶν προμάχων τῆς ὁρθῆς καὶ ἀληθοῦς πίστεως τιμῶμεν σήμερον, οἱ ὅποιοι «ὁ δὲ πῦρ καὶ ὁ ὕμνος τοῦ Θεοῦ» ἠδυνήθησαν καὶ κατατροπώσαν τοὺς εἰκονομάχους καὶ τὸν ἀσπασμῶδες τῆς Ὀρθοδοξίας διὰ τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἀγίων Εἰκόνων εἰς τοὺς Ἱερὸς Νε- οὺς. Μὲ τοὺς ἑταίρους καὶ ἐγκωμιασ- μένους αὐτοὺς, μὲ τοὺς ὑμνοὺς θεσπέσιους καὶ τοὺς ἐξυμνήσωμεν, μὲ τοὺς λόγους καὶ τὰς παρασκευάσμεν τὸν ἡρώσιμον καὶ τοὺς ἀθλούς αὐτῶν ὑπὲρ τῆς πατροπαράδοτου εὐσεβείας καὶ τῶν σεπτῶν παραδόσεων!

Ἀλλ' ὡς θεοὶ καὶ ἀγγέλοι πατέρες φωτίζετε τὸν νοῦν ἡμῶν, ὥστε καὶ διη- γρησώμεθα ὅτι ἐπὶ ἐπιστάσει καὶ ἐπὶ ἐπαινώ- μεν, τοὺς ἀρχιεπισκοπῶν καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀκρίβειαν τῆς πίστεως καὶ τὴν προσήλωσιν καὶ ἐμυστήριον εἰς τὰ δόγματα, τοὺς καθό- ντας καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τὰς χαλεπὰς ταύτας καὶ κριτικούς ἡμέρας, ἐν αἷσι ζῶμεν, ἡ Ἀληθεὶα βλάπτεται πανταχόθεν. Οἱ ποικιλοψύχοι ἐχθροὶ τῆς

Ἀνὴρ ὑπάρχον λόγους τῆς θείας ἡ ἀν- θρωπίνης σοφίας, οἱ ὅποιοι καὶ δύναται καὶ παραστήσουν τὸ ἀφθίτον καὶ ὑπερβά- λον μεγαλεῖον τῆς Ὀρθοδοξίας, ἥς ἐορτά- ζομεν σήμερον τὰς νίκας καὶ τοὺς θρίμ- βους.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς νί- κης τῆς νίκας αὐτῆς κατὰ τὸν ποικίλως αἰρεσῶν καὶ πλάνων καὶ εἰς τὰς χροσ- δαίτους τῆς ἀναγρόφουται μετ' ἀκριβείας καὶ θαυμασμοῦ οἱ ἡρωικοὶ ἀγῶνες δῶν «τῶν φωτεινῶν τέκνων τῆς Ἐκ- κλησίας», ἅτινα ἐθυσίασθησαν διὰ τὴν στερῶσιν, ἐπικράτησιν καὶ ἐξάλωσιν αὐ- τῆς.

«Ἡ μεγαλὰ ἐν δὲν ἐστὶν ἡμεῖς, ἡμεῖς τὸ ἀσπῆμα, ἡμεῖς τῆς καρδίας τὸ πύρμα ἡμεῖς καὶ τὸ αἶμα», λέγει ὁ Παλαμάς διὰ τοὺς ἡ-ρώους τῆς πατρίδος.

Τοῦτο εὐρεῖν ἰδιαιτέρως πιστὴν ἐφαρ- μόγην καὶ παραμυθησὶν εἰς τοὺς ἀ- γωνιστὰς τῆς πατρίδος εὐσεβείας, οἵτινες ἐξῶν διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὲ-

Ἡ Κυρία τῆς Ὀρθοδοξίας

Ἀριθ. φδλ. - 561 Ἔτος ΚΑ'. Τηλ. 628.280 Τραπεζα Κέντρου 32 - Ἀθήναι Τ. 147
I Magister 1969 (Π.Ο.Η.)

(5) ΜΕΡΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΤΟΝ ΤΗΝΣΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἐσώτερικοι καὶ ἐξωτερικοί, ἐπιδικῶκουν καὶ τὴν

Πατρικὸν, Οὐνίται, Χιλιασταὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι—ἐσώτερικοι καὶ ἐξωτερικοί—προ- βατόχημοι ἄνθρωποι, ἔχουσιν ἀναλκιδεῖς ἐσώτω- τικὸν ἄλγος ἀπὸς ὑποδουλῶσαι, καταρ- πακῶσαι καὶ ἐξοφᾶναι αὐτῆς.

«Τὸ σταδίον τῶν ἁγίων ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξιας ἠνεώκται». Ὅσοι πιστοὶ προσελάθοντες. Ἥλθε «τὸ πᾶν ῥόνον» ὅσοι οἱ γνήσιοι καὶ ἀ- κραμφεῖς ὀρθόδοξοι καὶ ἐνώσωσαν τὰς χεῖ- ρας καὶ καὶ ἀγνώρισται.

«Ἐπεστὴν ὁ καιρὸς» ὁ πᾶντας ἀγιάζων διὰ τῆς στα- θερᾶς καὶ ἀκλόνητον ἐκκλήσεως εἰς τὰ πᾶντα, τὴν πίστιν τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ αἵματος τοῦ ὑψίστου

τοῦτου ἱερατικοῦ. Ἐφ' ὅσον ἡ ὀρθόδοξια κινδυνεύει, πρὲ- πει καὶ θέσωμεν ἐν κινδύνῳ καὶ τὴν ἑωήνην ἡμῶν. Ποία ἡ ἀξία τοῦ βίου ἀνευ τῆς σω- ζούσης ἀληθείας; Ποίων ἰδιώτες, ποία ἁγίος, ποία ἠθικὴ ἀξία εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀξίας καὶ ἀσπλάνου ὀρθοδόξιας; καὶ ἐὰν πολλὰς ἀντὶ μὲν τῶς εἰχόμεν, ἡγίζην, καὶ ἡγί- ζην καὶ τὰς θυσιασάμεν ὑπὲρ τῆς ὀρθόδο- ξίας!

Πῶς οὖν καὶ ἐξασφαλίσθῃ ὁ θρησκυλικὸς καὶ ἡ καρτερικὴ αὐτῆς; Τότε, μόνον τότε, ὅταν ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι ἐνωθῶμεν καὶ ἀπο- τελέσωμεν τὸν ἱερὸν Ἀόχον, ὅστις ἐὰν δια- λυθῇ τὰς πικρὰς φθάγγας τῶν ἀθλίων, καταρχαθίων καὶ ὑπούλων ἀφαιρετικῶν καὶ κα- κοδόξων.

Δὲν δεχόμεθα τὴν προτεινόμενὴν ἐνωσιν μὲ τούς Δυντικούς. Οὐτε καὶ τὴν δεχθώμεν. Οὐδέποτε καὶ φιλήσωμεν τὴν ἐμπεδὸν τοῦ Ποντιφικὸς τῆς Ρώμης, ἀκόμη καὶ ἐὰν τὸ φάσανον τοῦ δημίου ἀπειλῇ καὶ ἀφαιρεθῇ τὴν ἡμετέραν κεφαλὴν. Τὴν ἑωήνην ἡμῶν καὶ τὴν θυσιασάμεν, ἀλλὰ τὴν ὀρθοδόξιαν δεῖ καὶ τὴν προσώσωμεν.

Εἴμεθα ὅλγιοι, ἀλλὰ πιστοί. Εἴμεθα ἡ μι- κρὰ ποίμνη, ἀλλὰ περὶ ἡμῶν εἴπεν ὁ Ἱωάννης: «μὴ φοβῶν τὸ μικρὸν ποίμνιον. ὅτι ἡνδρό- κησεν ὁ Πατήρ ὑμῶν δοῦναι ἡμῖν τὴν βασι- λείαν» (Λουκ. 12,32).

Εἴμεθα ἡ μικρὰ ἑωήνη, ἡ ὁποία καὶ ἑω- ἡμῶν ὅλον τὸ φῶς. Ἡδὴ πᾶντες οἱ γνή-

οῖοι ὀρθόδοξοι καὶ τὰ ὑπὲρ συντηρητικὰ στοιχεῖα τῆς Ἐλλάδος, τοῦ Ἀγίου Ὀρους, θὰ ἐτοιμοὶ διὰ τὴν μάχην. Δὲν ὀρρωδούμεν πρὸ οὐδενός. Δὲν πτοοῦν ἡμᾶς ἀπειλαί, φοβερισμοί, διωγμοί, κινδύ- νοι, ἀλλ' οὔτε καὶ μὲν δελεάζουσιν ὑποσχέ- σεις, ἀμοιβαί, κοδαικεῖαι καὶ ὑποκριτικαὶ φι- λοφρονήσεις.

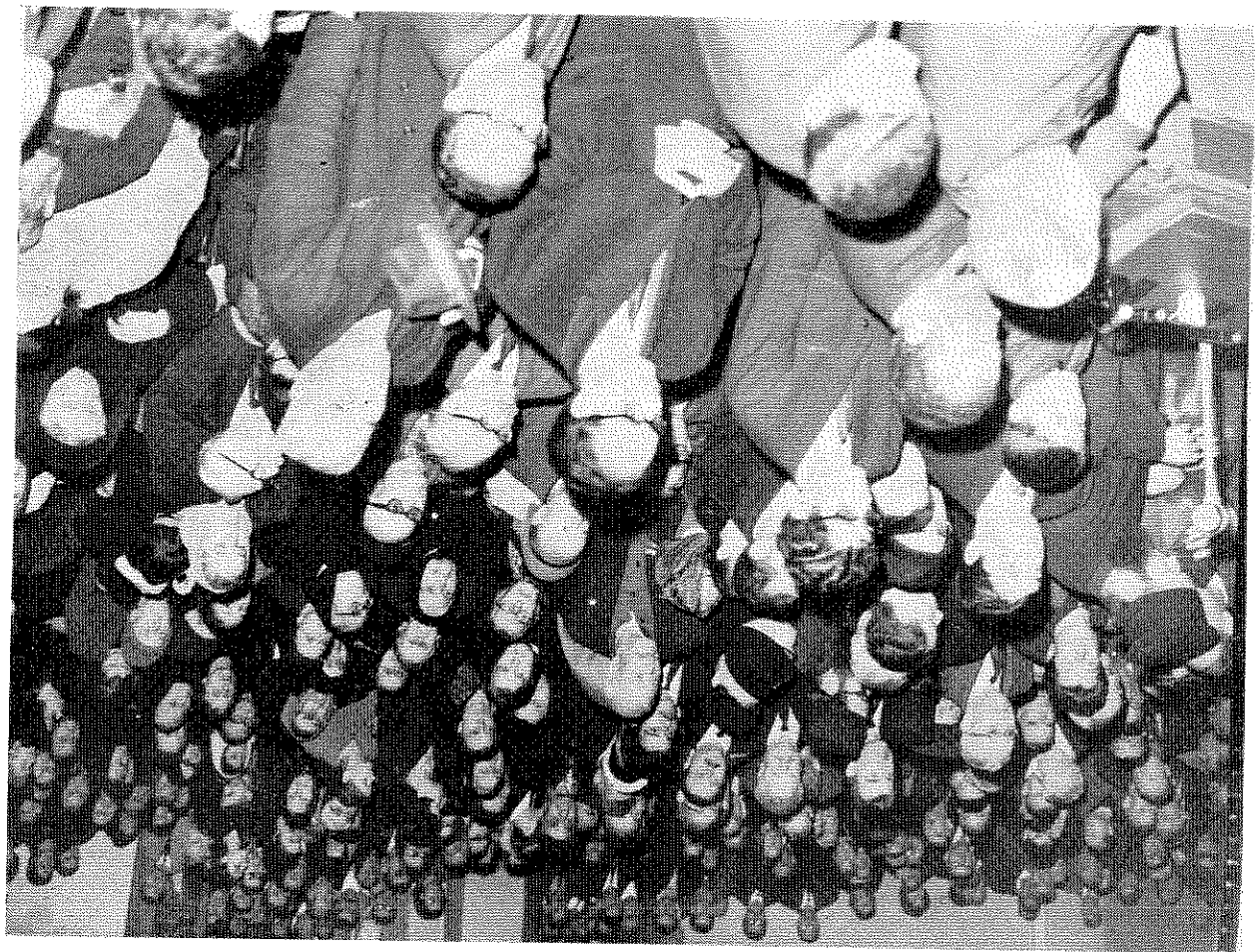
Εἰς ὅλους τοὺς ἔθρους τῆς φιλότητος ὀρθοδόξιας διακηρύσσομεν ἀφ᾽ ὧν καὶ οἱ ὀρθόδοξοι τῆς φωνῇ: Ἐλθετε καὶ ἀδελφοί «τὴν κερὰν ἡμῶν ἐνὶ πίνακι». Ὅλα αὐτὰ ἐνδέχεται καὶ τὰ καταρῶστε, ἀκόμη καὶ τὴν δορὸν ἡμῶν καὶ ἀφαιρεθῶστε, τὴν ὀρθοδόξιαν ὅμως ἀπὸ τὴν ψυχὴν ποτε. Ναί, ποτε! Ἡ ὀρθόδοξια εἶναι ἡ ἀληθία, τὸ «φῶς τοῦ κόσμου», τὸ «ἄλγος τῆς γῆς», ἡ «πῶς ἡ ἐκκλησία ὅρους κειμένη». Ἡ ὀρθόδοξια εἶναι ἡ μόνη, ἡ μοναδική, ἡ τῆς βύστα καὶ ἡ καρπὸν τῆν σωτηρίαν, τὸν ἁγία- σμὸν, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Διὰ τὸ λοιπὸν θέλομεν καὶ τὴν ἀποχω- ματισμοῦ καὶ καὶ τὴν συμβιβασμοῦ ἀπὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀπατάμενος τοῦτον κόσμου καὶ ἀμαρτανῶν; Διὰ τὴν προτίκωμιν τὴν ἀλλὰ- γὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὅρων, οὗς τόσοι αἰῶνες ἐσβεβόσθησαν; Διὰ τὴν ἐπιμένειν καὶ προσπαθεῖν καὶ εἰσάγειν καινοτομίας, νεω- τρισμούς, ἰδέας «ἐκκοσμητικῶν» καὶ ἐτεροδοξασκῶν, εἰς τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν, Ἀποστολικὴν καὶ ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν;

Δὲν γινώσκουσιν τί ἐστὶ αὐτὴν λέγει μετὰ πρὸς τοὺς Ἱσχυροὺς ὀρθοδόξων Παύλους; «Θαυμάζω, ὅτι οὐκ ἔστι ταχέως μετὰ- τίθεσθαι ἀπὸ τοῦ καλῶς ἀντιθέμενος ὁ ἐν Χρίστῳ Χριστοῦ εἰς ἕτερον ἑωήνη- θελοῦντες μεταστρέψαι τὸ ἑωήνη- λειον τοῦ Χριστοῦ» (Παλ. α' 6 - 7).

Ἰδοὺ δὲ τί ὁ ὀρθοδόξος Βασίλειος καὶ ὁ Χρυσόστομος Χρυσόστομος ἀναφέ- ρουσιν ἐπὶ τοῦ ὧν ὁμιλῶν: «Φανερά

ἀφαιρεί τι τῶν γεγραμμένων, ἢ τὸ ἐπειδ-
 γειν τι τῶν μὴ γεγραμμένων» (Μ. Βασιλαίος).
 καὶ «Ἀποστροφώμεθα τῶν αἰρετικῶν
 τοὺς συλλόγους, ἐχώμεθα δὲ διευε-
 κῶς τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ βίον ἀ-
 κριβῆ καὶ πολιτεῖαν τοῖς δόγμασιν
 τῶν ἐπιειξώμεθα». (Ι. Χρυσόστομος).
 Ὁ μεγαλῦτερος Θεολόγος τῶν Μεταβυ-
 ζαντινῶν Χρόνων καὶ Ἅγιος τῆς Ὁρθοδόξου
 Ἐκκλησίας, Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης λέγει :
 «Ὅτι οἱ Λατίνοι (παπικοί) εἶναι αἰρετικοί,
 δὲν εἶναι καμία χρεία νὰ κἀνωμε καμμίαν
 ἀπόδειξιν. Αὐτὸ γὰρ τοῦτο, ὅπου τὸσον
 μῖσος καὶ τόσην ἀποστροφήν ἔχομεν ἡδη
 τῶσους αἰῶνας πρὸς αὐτοὺς, εἶναι μία φα-
 νερά ἀπόδειξις, ὅτι ὡς αἰρετικοὺς τοὺς βόε-
 ῦντες». Ἀντιθέτως ἡ Ὁρθόδοξία θὰ ἀδμυ-
 γήσῃ τινὰ καὶ θὰ δεχθῇ εἰς τὰς ὁτογι-
 κὰς ἀγκάδας τῆς ὁλῆς τοὺς εὐαγγελιστάς μετα-
 νοούντας διὰ τὰς αἰρετικὰς τῶν δοξασίας καὶ
 πλάνας καὶ οὕτω θὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ἐπιθυ-
 μία τῆς θείας καρδίας τοῦ Ὡσίου Χριστοῦ,
 «**ὅτι πάντες ἐν ᾧ εἰναι**» πρὸς κατασχέ-
 νην καὶ παντελῆ ἀφαισισμόν τῶν ἐχθρῶν
 τοῦ Ὡσίου καὶ ἡρώδου καὶ δόξαν τῶν γενναίων ἀγώ-
 νιστῶν καὶ ἡρώων τῆς πατρίδας εὐσεβείας.
 Ἐποῖτο ! Ἐποῖτο !

Μία πτέρυξ τῆς αἰθόρας τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Κουγγιός ἤτοι καὶ ἡ ἀγωνιστικότης διὰ τὸ ἡμίτον
 ἰδιώδες, ὅτε καλεῖται Ὀρθόδοξα.
 Ἰσχυρῆς τῆς καθιερωμένης προσευχῆς τὸν ἀ-
 γὸν ἔλαβεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Παῖδος κ.κ.
 Ἀβέστης, ὅστις ἐπὶ τὰ κατὰ:
 Ο ΟΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΑΤΟΥ
 Σεβασμιότοι Ἱεράρχαι
 Τίμιον Πρεσβύτειον
 Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπήτα

[illegible]

Every day, I have the pleasure of talking to the customers at the

[illegible][illegible]

արդար քիչ արտաքին կապեր ունենալով, ԼՂՀ-ում
 քիչ քանակությամբ կապեր կան իրականում անկախ
 օտարերկրյան իշխանությունների հետ։ Երբեք
 ԼՂՀ-ում չկան օտարերկրյան իշխանությունների
 օգնությունը ստանալու համար անհրաժեշտ
 ծախսերը և փողերը, որոնք անհրաժեշտ են
 օտարերկրյան իշխանությունների հետ
 կապերի համար։

ἡμεῖς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ.

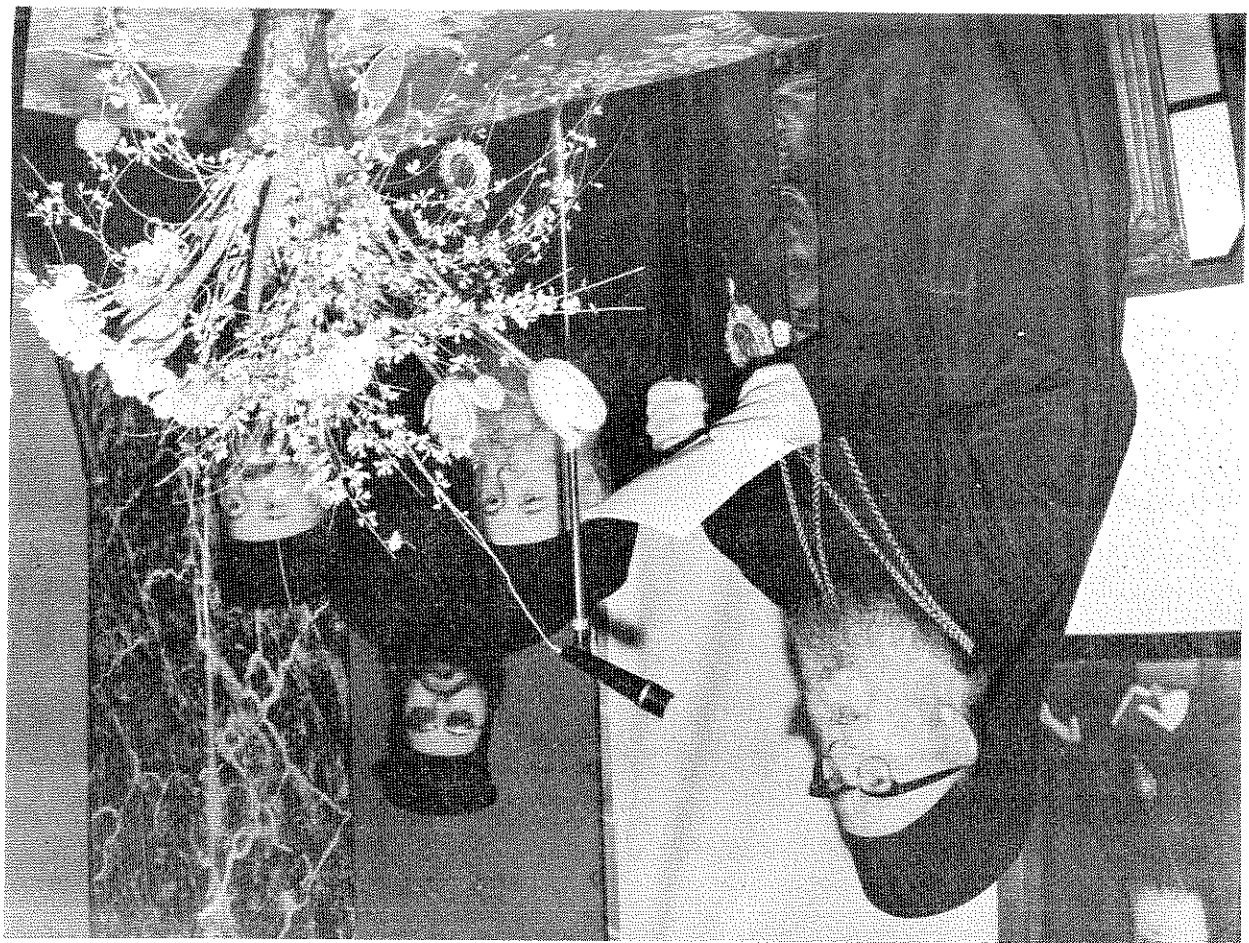
[illegible]

10X0p03I. 10101000p3Z

0 AOTOS TOT MAKAPISTATOT

ADDITIONAL INFORMATION:

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΣΤΗ ΣΥΝΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

[illegible]

Ο Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Αβέλιος ὁμῶς εἰς τὴν αἴθουσαν τὴν κυρίακὴν τῆς Ὁρθοδόξιας.

καὶ ὅτι τοὺς ἐκτεθειμένους, οὗτοι εἶναι ἀπογοῶν ἡδονῶν
Μαγεύοντες, Μόνον ἡ Οὐδωδωδός Εὐχαρίστη —
τῆς ἀληθείας, Μόνον ἡ Οὐδωδωδός Εὐχαρίστη —
τοὺς ἐκτεθειμένους καὶ διακηρύττουσιν περὶ τῆς ἐν Χριστῷ
ἐλευθερίας καὶ μόνον αὐτῇ ἔχει καὶ ἐκτεθειμένους ἡ—
Πόλις Ἀλβανός δὲ καὶ τὰς παρονομασίαν, ὁ
ἐκτεθειμένος ἡ παρονομασίαν, Πόλις δὲ ὁ ἐκτεθει-
μένος, ἡ παρονομασίαν, ἡ παρονομασίαν καὶ δωδωδω-
Ἀλβανός;

Μόνον ἡ Οὐδωδωδός Εὐχαρίστη ἡ κατεχόμενα
τῆς ἀληθείας παρονομασίαν καὶ ἀναλλοίωτον καθὼς
τὴν παρονομασίαν τὸν Ἀλβανός ἀποδοῦναι καὶ ἡ—
ἐκτεθειμένους εἰς τὴν ἀνδρωπότητα Ἀλβανός καὶ ὁ—
ἐκτεθειμένους καὶ ἀναλλοίωτος καὶ ἀναλλοίωτος ἀνα-
δωδωδωδός.

[illegible]

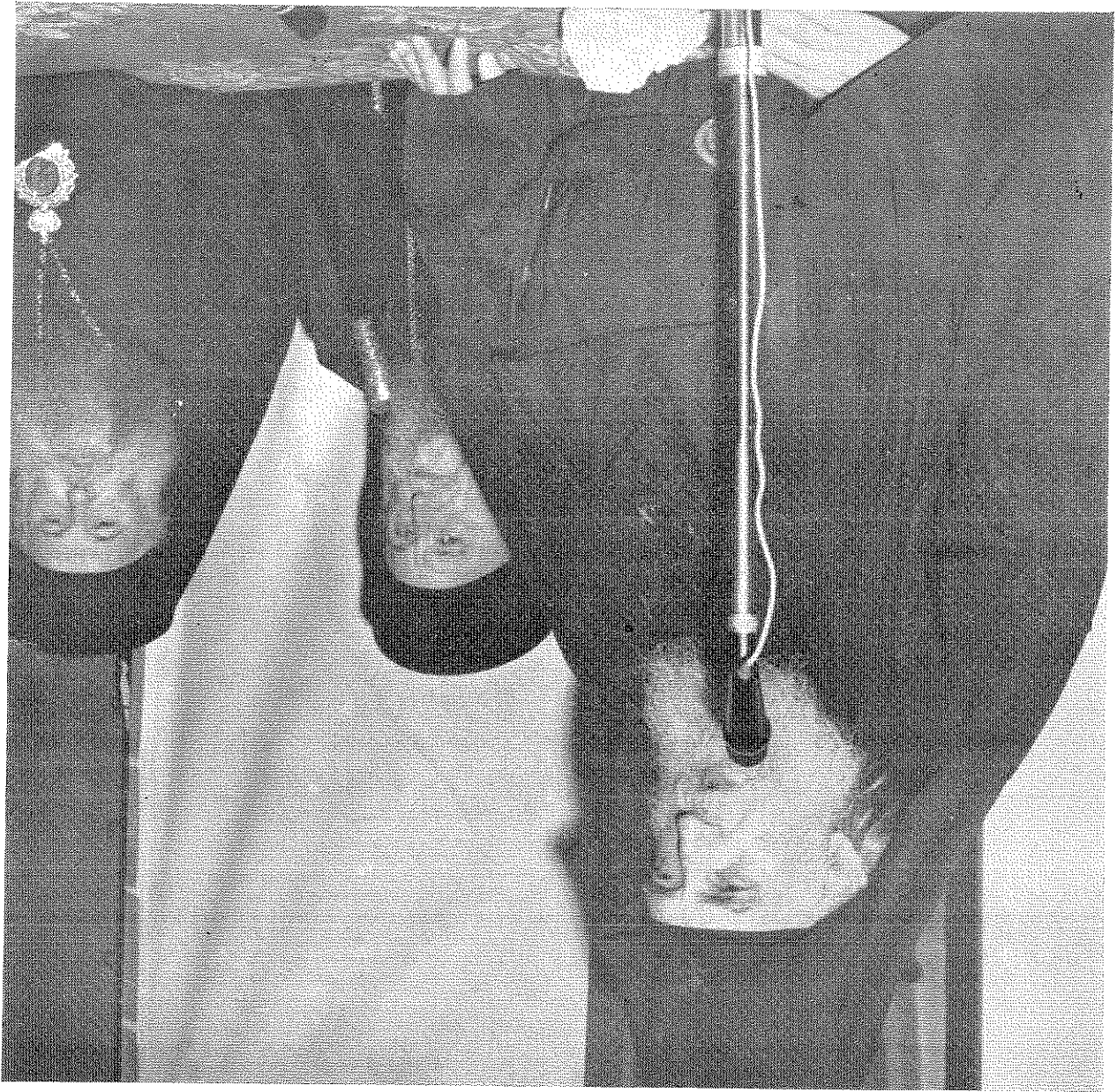
Σημειώνεται ότι η κεραική αυτή που λειτουργεί ως

ἀλλήλου μακαριώτερος καὶ χαράς. Ἀλλὰ μετέπειτα καὶ πρὸς ἡμῶν τὴν Θεὸν καὶ διὰ τὸν πατέρα τὸν ἡμῶν στρεφόμενοι, ὥστε νὰ θαυμάσωμεν ἀλλήλους εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ὁδοῦς ἡμετέρας, ἢν ἐβάδισαν καὶ ἐκείνοι.

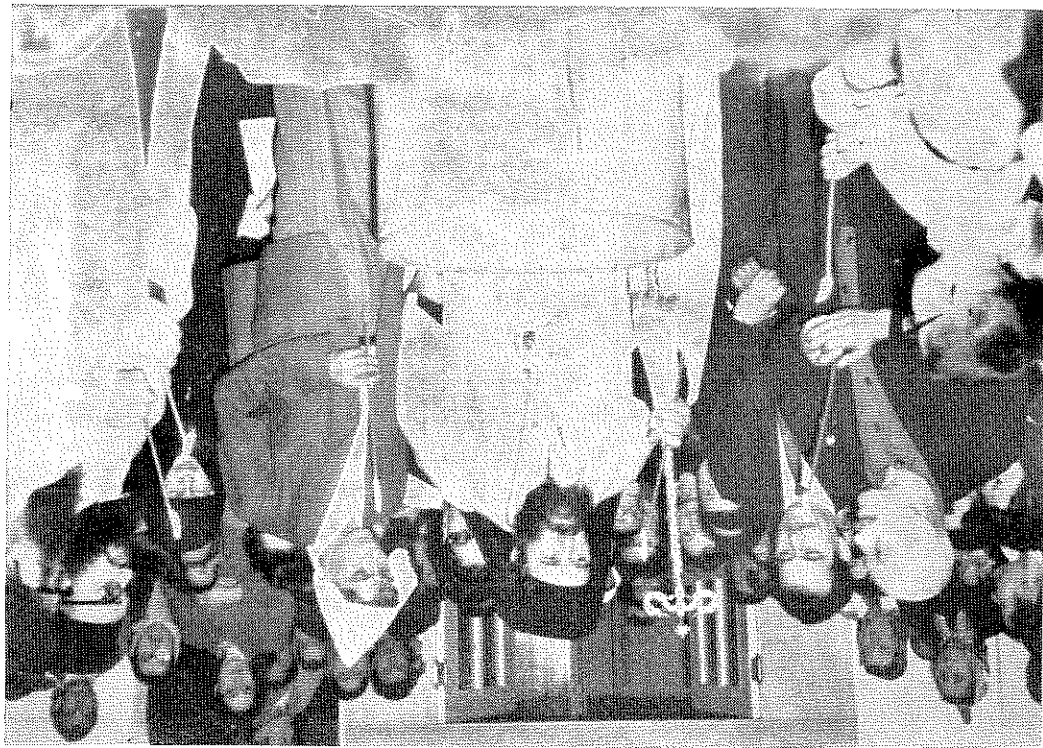
Εἰσαίτω ἀπόγονοι ἡρώων καὶ ἁγίων. Εἰσαίτω ἀπόγονοι θεοφόρων καὶ ἁγίων Πατέρων. Διὰ τὴν ἰσχυρὰν αἰτίαν νηπιά τὴν σῆμα τῆς Ὁρθοδόξιας καὶ δὲν ἀκολουθοῦμεν τὰ ἴζη τῶν; ἡμεῖς πτοῦν αἱ ἀρεταὶ καὶ οἱ φοβεροὶ τῶν κακοδόξων, τὸν φιλενωτικόν, τὸν ψευδοκλόγον καὶ τὸν προ-κνημιζόντα θεοβέβαιον, ἐνὸς βίου εἰς τὴν ἀβέβαιον, τὴν κακίαν καὶ τὴν πλάνην;

Ὅσοι πιστοὶ προσέβουμεν. Ἦ προσέβουμεν καὶ ὡς θρησκώμεν τὰ πάντα χάριν τῆς καθ' ἡσυχίαν μεγαλοφιλότητος Ὁρθοδόξιας. Ἀς διακηρύξωμεν μεγαλοφώνως καὶ θαυμάζοντας εἰς ὅλους τοὺς χρόνους τῆς παλαιότητος Ὁρθοδόξιας, ὅτι καὶ τῇ ἡμετέρᾳ τῶν Ἀποστόλων, αὐτῇ ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὐτῇ ἡ πίστις τῆν οἰκουμένην ἐστήριξαν· οὐδὲν ἔσχατον· οὐδὲν προστίθεμεν, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς Μῆας, Ἁγίας, Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀκριβῶς διαφυλάττομεν.

Ἀς τοὺς ἐπενθυνοῦμεν εἰς τὸν τοῦ Ἱ. Χρυσόστομου «Καθάρσιον ἐν τοῖς βασίλειοις νομολογούντων τὸν νόμον τοῦ ζυγοκλήτους πατριάρχεις, ὅλον τὸ νόμι-

Ο παλαμῆχος ἀγωνιστῆς τῆς Ὁρθοδόξιας π. Μάρκος Χανιώτης ὁμῶς πρὸς τὸν εὐσεβῆ λαὸν ἡμῶν τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδόξιας.

[illegible]

Τὴν 30—1—69 v. ἡ.εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Ἀνδρέου Περικτερίου ἐπακτιῶν ὑπὸ τοῦ Ζεβ. Δι-
αβάτας κ. Ἀκακίου, ὁ Ὁθμανὸς Ζεκέρ Ἀχέρ Ἀμυρτῆς καὶ ὠνομάσθη Χρῆστος. Ἀνδρόχως
παρέστη ἡ πρεσβυτέρα τοῦ ἐφημερίου Νικηφόρα Ν. Δεσποίδου. Ἀνστήρ οὐ νεώτερος ἐν μέσῳ
τοῦ Ζεβ. Διαβάτας καὶ τὸν ἱερὸν Νικόλ. Δεσποίδου καὶ Εὐσταθίου Ἐλευθερίου.

